

K. Lemmens P. M. A. IX

Leeftocht

Hopen is verzorgen

Waar mensen om elkaar geven,
bekommerd zijn om elkaars welzijn,
het voor elkaar opnemen,
daar zijn mensen gezien en tellen ze mee.
Spontaan, gewoon onder elkaar
thuis, in de jeugdbeweging,
op school, tussen vrienden ...
Ook in het ziekenhuis,
woon- en zorgcentrum,
de psychiatrische vleugel,
in Samanagroepen op palliatieve afdelingen ...
“De kwaliteit van de samenleving
kan gemeten worden aan de mate waarin ze
zorg draagt voor haar zwakste schakels”,
lees je op [de website van een tehuis
voor mensen met een verstandelijke handicap
en hun gezin](#).

Jezus van Nazareth was mensen nabij.
Altijd vroeg Hij:
“Wat kan ik je voor je betekenen?”
Hij legde mensen de handen op
en sloot ze letterlijk in zijn armen.

“In zijn spoor ging pater Damiaan. Radicaal.
Hij deed veel met zijn handen.
Met zijn handen herstelde hij kerkjes.
Met zijn handen verzorgde hij melaatsen.
Met zijn handen droeg hij de mis op.
Zijn sterke, stevige handen waren verminkt
geraakt door lepra.
Zijn handen waren getekend door het leven.
Hij heeft zijn handen gebruikt om zorg te delen.
Hij heeft zijn handen laten spreken.
Zijn handen waren een instrument van liefde.
Damiaan heeft veel nagedacht met zijn hoofd,
veel gevoeld met zijn hart,
maar vooral veel gedaan met zijn handen.”
Zo schrijft [de website voor pastorale zorg
Elisabeth](#).
Zorgende, tedere, zegenende handen
zijn handen vol hoop.
Slaan we de handen in elkaar en zetten we in
op warme zorg en bekommernis?

Hoop is het zaad
waaruit de wereld van morgen groeit.

Leeftocht geeft je er **handen vol** van.

Het zaad ontkiemt en gedijt
als je het voedt met
*duurzaamheid, gastvrijheid,
generositeit,
kwetsbaarheid en belofte,
rechtvaardigheid,
uniciteit in verbondenheid,
verbeelding ...*

Zo komt
het hart van onderwijs
tot bloei:
de levenslange vorming
van onze leerlingen en van onszelf.
We doen dat in *dialogoog*
met elkaar en met de wereld.
De hoopvolle boodschap
van Jezus is onze gps.

Ik zou nergens staan
en niemand zijn
als niemand voor mij zorgen zou.

Ik zou mij leeg
en eenzaam
en verlaten voelen
als niemand voor mij zorgen zou.

Ik zou mij zorgen maken
en onrustig
en onzeker worden
als niemand voor mij zorgen zou.

Ik zou niet groeien
en bloeien
en niet boven mijzelf uitstijgen
als niemand voor mij zorgen zou.

Ik zou hulpeloos, angstig en
ontredderd zijn
als niemand voor mij zorgen zou.

Ik zou stilstaan
en niet ontplooiën
als niemand voor mij zorgen zou.

Ik zou niet worden
wie ik zijn wil
en niet doen wat ik kan
als niemand voor mij zorgen zou.

Er zijn heel veel zorgende handen
nodig
om van een mens
een mens van hoop
te maken.

Peter

Waar mensen elkaar in 't leven dragen,
begint nieuwe hoop te dagen.

Carlos Desoete

In vrije aso-school De Bron Tielt kunnen leerlingen die nood hebben aan een luisterend oor met hun verhaal terecht bij leeftijdsgenoten van Talk2Me, de peer-supportwerkgroep. De peer supporters volgden een opleiding en beluisteren leerlingen, helpen hen op weg of brengen hen in contact met de zorgbegeleiding.

Foto: Maarten Huvaere

Een katholieke dialoogschool is steeds een erfgenaam en een erflater. Ze ontvangt de katholieke traditie van de vorige generatie (traditie-ontvanger) en ze geeft ze door aan de volgende generatie (traditiestichter). Als traditie-ontvanger kan een school in haar pedagogisch project nadrukkelijk verwijzen naar de patroonheilige van de school en hoe ze tot op vandaag de school en alle onderwijsverstrekkers blijft inspireren in de dagelijkse werking bij het vormen van kinderen en/of jongeren. Als voorbeeld hiervan geven we hiernaast weer hoe de Damiaanschool van Kortrijk als basisschool de vijf pijlers van haar schooleigen pedagogisch project vanuit het OKB (opdrachten voor het katholiek basisonderwijs) mee laat inspireren door de figuur van Damiaan.

identiteit

IK DOE en IK SPREEK

Damiaan doet wat hij gelooft.

Hij toont en vertelt waar hij zijn inspiratie haalt: bij Jezus.

aanbod

IK ZET ME IN

Er heerste veel egoïsme, immoraliteit en geweld onder de melaatsen.

Toen kwam Damiaan.

Genezen kon hij niet, maar met beperkte middelen realiseerde Damiaan grootse dingen.

aanpak

IK DURF

Damiaan kende geen schrik.

Zijn broer Pamfiel, die was aangeduid om naar Hawaï te gaan als missionaris, werd ziek.

Broer Jozef zei: “Het is mijn beurt – ik ga!”.

Wie Damiaan wil volgen, moet de dingen durven aanpakken, mag niet bang zijn om risico's te nemen die hij niet kon voorzien.

zorg

EEN MOEILIJKE OPDRACHT: IK PAK HET AAN

Damiaan zegt ons vandaag: “Loop nooit weg, ook al is er geen hoop.”

Hij had alle redenen om de hoop te verliezen.

Er was geen toekomst en uitweg voor die mensen.

Toch nam Damiaan de zorg op zich voor de meest kwetsbaren.

organisatie

WE MAKEN HET!

Molokai, wat een werkterrein!

Maar Damiaan wist van organiseren.

Hij zorgde voor onderdak, voedsel, veiligheid, geborgenheid, onderwijs, ontspanning ...

Hij verzorgde de zieken.

De melaatsen voelden respect en er gebeurden wondere dingen.

Er ontstond een sterke, hechte samenleving waar lief en leed met elkaar werden gedeeld.

www.damiaanschoolkortrijk.be

Muziek kan onze diepe gevoelens beroeren, ook de religieuze. In de meeste godsdiensten speelt muziek een hoorbare rol als drager van geloof, hoop en zorg dragen voor elkaar.

- ♦ Die hoop zingen kinderen treffend uit in het Lied bij de week van de hoop 2018 en Een lied voor Syrië, te vinden op You Tube. Ze sluiten perfect aan bij het jaarthema *Handen vol hoop*.
- ♦ 3000 joden, christenen en moslims zijn samen bij elkaar in een zaal in de Israëlische stad Haifa en zingen er een geweldig hoopvolle uitvoering in drie talen van het nummer One day van de joodse zanger Matisyahu. Zoek de video in de videodatabank van www.godsdienstonderwijs.be.
- ♦ De tekenfilm bij het nummer ABC van Einaudi heeft een mooi einde. Zoek ABC van Einaudi op You Tube.

Zorgende God,
wij bidden Jou:

kijk niet weg van ons leven,
maar neem ons bij de hand,
en word deel van ons
en wij van Jou.

Als ik me zorgen maak,
leg je hand op mijn hoofd.

Als ik bang ben vanbinnen,
leg je hand op mijn hart.

Als ik moe ben,
leg je hand op mijn ogen.

Als ik me rot voel,
leg je hand tegen mijn wang.

Als ik niet durf,
leg je hand in mijn rug,

Als ik geen hoop voel,
neem mijn handen in jouw Hand.

Amen.

Hopen is verzorgen. Verzorgen staat in de Bijbel synoniem voor *barmhartigheid* doen. Barmhartigheid doen is via kleine daden van goedheid met de handen hoop geven aan onze medemens.

Hoop heeft geen andere handen dan de onze, om mensen, onze medemens(en) door het leven te dragen. Die hoop geeft handen en voeten aan *de kleine goedheid* (Dirk de Wachter) waartoe elke mens geroepen is, in het voetspoor van de barmhartige Samaritaan.

Handen en voeten geven aan hoop is onze “roeping waar we verliefd op moeten worden, want Jezus is geen tussendoortje, maar een barmhartige liefde die zich verlangt te nestelen en die het hart wil veroveren” (paus Franciscus).

Op de vraag wie onze *naaste* is die op onze zorg rekent, haalt Jezus het verhaal aan over *iemand* die onderweg in handen van rovers viel, die hem halfdood achterlieten. Een priester en een leviet liepen er in een boog omheen. “*Toen kwam er een Samaritaan langs die op reis was; hij zag hem en was ten diepste met hem begaan. Hij ging naar hem toe, goot olie en wijn op zijn wonden en verbond ze. Toen zette hij hem op zijn eigen rijdier en bracht hem naar een herberg, waar hij hem verder verzorgde*” (Lucas. 10, 29-37).

Elke dag, elk uur zijn handen bezig mensen te omarmen, op te tillen, te verzorgen, te verbinden, deze wereld vorm te geven, op te bouwen, te verzorgen en weer los te laten.

Rodin maakte met handen een beeld dat hij *de kathedraal* noemde. Voeg handen tezamen, laat ze samenwerken, en de wereld wordt een heilige plaats: een plek van beschutting, een plek van schoonheid.

Handen die onderstoppen of te drinken geven, handen die piano spelen. Handen die schrijven, handen die opereren. Het zijn onze handen, van elk van ons onze kleine kathedraal ...

Ooit waren het handen die ons optilden uit de moederschoot en ons het leven lieten zien en zeiden, op hun manier: besta! Besta, mensankind, we willen dat je het leven verder draagt in groeien en bloeien en delen. Die eerste belofte van zegen, die hebben handen bewaard. Daarom vroegen de mensen die Jezus absoluut wilden zien, of hij hen de handen wou opleggen, hen wilde aanraken. En hij deed dat, zijn handen opleggen en hen zegenen, voorzichtig hun pijnlijke ogen of oren aanraken, kinderen omhelzen die eerst waren weggezonden. Zijn handen waren een letterlijk te voelen belofte.

Leefsticht

Jaargang 35

Nummer 2

Oktober 2019

Hopen is verzorgen. Verzorgen is elkaar door 't leven dragen en zo ontzorgen: zorgen wegnemen, zorgen wegdragen van de ander. Zo begint voor mensen nieuwe hoop te dagen.

Tien jaar geleden, op 11 oktober 2009, werd de Grootste Belg aller tijden, Pater Damiaan, heilig verklaard. Hij was, is en blijft een toonbeeld van 'zorg dragen, verzorgen, ontzorgen'.

Damiaan droeg zijn mensen, ook in het hart. Hij nam de zorgen en de bezorgdheden van *zijn mensen* letterlijk in zich op. Hij zei: "Wij melaatsen".

Damiaan was voor de mensen op Molokai de enige hoop en houvast die hen in staat stelde om hun leven te dragen.

Damiaan gaf hen de zekerheid: er is hoop voor je verleden, je heden, en je toekomst. En die hoop is levend. Die hoop is een realiteit. Die hoop is Jezus Christus. Die hoop doet leven.

Damiaan kende de weg van hart tot hart, van hier naar Molokai. Sprak de taal van ogen en handen, heilig en gewoon in elk gebaar.

Ook toen de graankorrels zich openden op zijn gelaat, bleef hij groeien. Zie hoe dat ene wonder zijn sporen van hoop trekt in alle richtingen, eeuwig voort.

Lees meer op damiaanvandaag.be.

Schilderij van Felix De Boeck Damiaan-collectie, Paters van de H.H. Harten in Leuven. © Mia Verbanck

Wanneer wij met Damiaan de handen aan onze armen naar de hoop uitstrekken, krijgen we vleugels!

Elkaar dragen, verdragen, verder dragen zijn sleutelwoorden in elk (veranderings)proces.

Elkaar dragen én hoop doen dagen is bouwen aan een school vol ontmoeting en bezieling. Een plaats waar het goed is om samen te werken, creatief buiten de lijntjes te denken en te gaan waar nog geen wegen zijn.

Elkaar verder dragen én hoop doen dagen is een uitnodiging om het samen te doen, elkaar te bemoedigen en te ondersteunen weten en voelen bij tij en ontij, dat je er niet alleen voor staat.

Elkaar verder dragen én hoop doen dagen is leven geven en zorg dragen.
Meeleven en meevoelen.
Jezelf mogen zijn
en meer mens worden door de anderen.

Elkaar verdragen én hoop doen dagen is de rijkdom van de verscheidenheid koesteren, geduldig zoeken naar elkaar, water bij de wijn doen en verdragen worden.

Hoop laten dagen is elkaar verder dragen over de grenzen van het mogelijke en geloven in het onmogelijke door het gedragen worden door elkaar. Daar begint Gods visioen.

Oktobercampagne Missio

De verschillende kleuren verwijzen naar de vijf continenten. Het doorzichtige midden van de gevormde wereld toont aan dat onze verkondiging geen grenzen kent. De Blijde Boodschap is er voor de hele

wereld. Het hele logo straalt dynamisme en vreugde uit, wat precies past bij de verkondiging van het evangelie. Meer info op www.missio.be